

SORROM BORROM

o lo saunei deu gave

CANTA Ilau

Nhacar la pèth de l'aire

Gavarnia

Batahòri,

pèiras e bua,

cascavets ;

devath los noguèrs e la teulada,

la nèu se n'ei tornada,

mes la prima que se'n ved

tà t'amuishar la soa cara.

Au sòu, un mocader plapat de sang ;

sauta donc la cleda henelhada !

Harri, haut, hè la gran capihona !

La chorrèra que cau que deishude

lo dolh qui l'abòr adromí, torrat.

Cassiòlas que t'espian a passar ;

tu que te'n vas ; eras que demoran

entà créisher enqüèra,

tà assistir au ton tornar,

dilhèu, un dia.

Que lutzèra la linha deu nòrd :

dab lo gai au còr, de véder lo mainat a vàder gran.

Los sendèrs, doman, que diseràn l'encantami

deu fresc nascut dont audín lo brivent.

Sauvatges los marròcs, los garròcs, esdarrocadas

Dens l'evidenta estupor, un moment ;

Penacle pauhicat sus la toa pèth.

L'eternitat qu'esvarja ;

aqueths passatges d'òmis descamisats :

cèu daurat, blancs somius,

tostemps n'auràn cranhença.

Las aglas reiaus be t'ahupan,

Las caparrois aplegats be't cridan :

« Demora, Gave, demora ! »

mes un vent sacamand que't pòrta

las jotás de Boltaña, aqueth bal d'outes còps saunejat

per la fresca lavanda.

Lo sorrom borrom, au brèç, que't hè dançar

E partir lèu, fresc nascut, luenh deus launèrs !

Au bèth capsús, cotonada de nublas,

l'enlusida ensafranada, lo bohet e l'auta Retirada,

los pas deus soldats magnifics de l'Ebre.

Vestits d'estelas, suus sendèrs deu dresbromb

Que caminan.

La ventisca que'us cossira ;

que marmotan lors pregàrias de sang

e de podra.

Escota, chorrèra, los reclams d'ua batalha a viéner :

La nueit terribla que'us darà dilhèu

la victòria e la patz.

Shiula !

Briveja !

Honha !

Aubreish-te

camin,

per Lavedan

que dançaràn

Charmantina

Enter los malhs, las brumas deu vent barbare

dab lors armaduras de nublas brocadas,

que van e que vienen

que parteishen e que's diverteishen.

Bessè qu'esvagadas e blagassejan

de tas mans de vent e de giure ?

Qu'ès sang de glaç, muscles de sable,

còps de pèira, còps de cap : caòs

destorbant la quita pregària

de la vop qui a l'escur espèra.

Shens relaish qu'avanças :

qu'ès shens cès ni pausa viatjador,

chin de la nèu, deishant capsús las toas

mairetas,

hilh deu cèu e anjo de la ploja.

E vedes lo bèc, la toa esperança ?

E las galupas ?

Quin lo Gof de Gasconha

lèu las se minja ?

Candelèra : vin de granissa

entà béver dab las crespèras ;

entà las sucrar, cassonada

d'auratges : vrespèr de gigant, uèra !

Sèrgi Javaloyès